

DE VERBORGENHEID DER GODZALIGHEID

Door: Pastor Ricky Kurth

Het maakt niet uit wie u bent, u heeft waarschijnlijk het volgende lied gezongen, "For he's a jolly good fellow ". Misschien weet u zelfs alle woorden van dat lied. Wat u misschien niet weet dat in plaats van te zingen, "... which nobody can deny", de Britten zingen, " and so say all of us".

Amerikaanse versie

For he's a jolly good fellow, for he's a jolly good fellow
For he's a jolly good fellow (pause),
Which nobody can deny, which nobody can deny
For he's a jolly good fellow, for he's a jolly good fellow
For he's a jolly good fellow (pause), which nobody can deny!

Britse versie

For he's a jolly good fellow, for he's a jolly good fellow
For he's a jolly good fellow (pause),
And so say all of us, and so say all of us
For he's a jolly good fellow, for he's a jolly good fellow
For he's a jolly good fellow (pause), and so say all of us!

En als zij dit lied zingen voor een buschauffeur, zoals gebruikelijk in Engeland, voegen ze eraan toe: "en zo zeggen we dat allemaal in de bus". Is het niet interessant dat we variaties vinden in gemeenzame dingen in verschillende culturen? Sprekend van de dingen die niemand kan ontkennen; als we kijken naar de woorden van onze tekst, zien we iets wat de apostel Paulus zegt dat niemand kan ontkennen:

*"1 Timotheüs 3:16: En buiten allen twijfel, de **verborgenheid** der godzaligheid is groot: God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in den Geest, is gezien van de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid.*

King James vertaling: *1Tim.3:16: And without controversy great is the mystery of godliness: God was manifest in the flesh, justified in the Spirit, seen of angels, preached unto the Gentiles, believed on in the world, received up into glory.*

Als Paulus zegt dat de verborgenheid der godzaligheid iets is dat "buiten alle twijfel" is zegt hij dat het iets is dat niemand kan ontkennen. Er valt niet over te discussiëren. Pastor Stam spendeerde vele jaren door de uitnemendheid te verkondigen van Paulus zijn apostelschap en boodschap, nadat de religieuze leiders van zijn tijd ontkenden dat wat hij zei waar was, schreef hij (Stam) een boek genaamd The Controversy om het allemaal te beschrijven. Met deze definitie in het achterhoofd weten we, toen Paulus zei dat de verborgenheid der godzaligheid onomstreden (zonder twijfel) is, dat hij zegt dat het iets is dat niemand kan ontkennen! De vraag is, wat is deze verborgenheid der godzaligheid? De meeste commentatoren stellen dat de verborgenheid der godzaligheid te maken heeft met de aanwezigheid van de Heere Jezus Christus hier op aarde zoals vastgelegd is in de vier evangeliën. Hij was immers God "geopenbaard in het vlees," en het is zeker een verborgenheid voor ons hoe Hij volledig God en volledig mens kon zijn, zoals de Bijbel ons leert. Het probleem met deze opvatting is dat Paulus hier niet spreekt over de verborgenheid

van God, hij praat over de verborgenheid der godzaligheid. Wij zijn degenen die worden verondersteld godzalig te leven (Titus 2: 11,12). De verborgenheid der godzaligheid gaat over ons, leden van "de kerk, die Zijn Lichaam is" (Ef. 1:22,23).

De Verborgenheid der Godzaligheid Was een Verborgenheid!

Vergeet niet dat we het hier hebben over de "verborgenheid" der godzaligheid. Was het een verborgenheid dat God geopenbaard zou worden in het vlees van de Here Jezus Christus? Voordat u antwoord geeft bedenk dan dat een verborgenheid in de Bijbel iets is dat niet kan worden gevonden in de Oud Testamentische profetieën. Met dat in gedachten weten we dat het niet een verborgenheid was dat God geopenbaard zou worden in het vlees van de Here Jezus, want de profeet Jesaja voorzeggde van de Heer dat Zijn moeder Hem "IMMANUEL" zou noemen (Jes. 7:14), Mattheüs werd geïnspireerd om die naam uit te leggen als: "*God met ons*" (Matth. 1:23). Dus was het geen verborgenheid dat God geopenbaard zou worden in het vlees van de Here Jezus Christus. Maar wordt "de gemeente, die Zijn Lichaam is" dan gevonden in de profetieën? Nee, het was een verborgenheid! Sterker nog, Paulus noemt het "een grote verborgenheid" (Ef. 5:32), de pagina's van de Oud Testamentische profetieën worden tevrgeefs onderzocht om ook maar een glimp op te vangen betreffende deze grote verborgenheid. Dus zou ik u uit willen uitnodigen om te overwegen dat, wanneer Paulus zegt: "*de verborgenheid der godzaligheid is groot*", hij spreekt over de "grote verborgenheid" van de kerk, het Lichaam van Christus. Als u uw de Bijbel kent, dan weet u dat deze uitleg hier veel beter past in de context dan dat de uitleg van dat vers gaat over het leven van Christus op aarde. In de context was Paulus net gereed met het bespreken van de structuur van de plaatselijke kerk (1 Tim. 3:1-14), en de plaatselijke kerk is slechts de manifestatie van de kerk, die Zijn Lichaam is. De apostel eindigde die bespreking met de opmerking: "*.....hetwelk is de Gemeente des levenden Gods, een pilaar en vastigheid der waarheid*" (1 Tim. 3:15). Toen de Heer hier op aarde was, was Hij de pilaar en vastigheid van de waarheid, maar nu Hij hier niet meer is, zijn wij de pilaar en vastigheid van de waarheid. Het zou vreemd zijn om hier een vers aan toe te voegen over het aardse leven van Christus als de context duidelijk is over het leven van Christus in ons.

God is geopenbaard in het vlees

Dus laten we beginnen met een onderzoek van de details van onze tekst om te zien of deze details beter passen bij het Lichaam van Christus dan dat ze bij de Here Jezus Christus passen toen Hij op aarde was. Als we dat doen dan zullen we zien dat sommige van de dingen die Paulus hier noemt niet kunnen passen bij de Here Jezus toen Hij hier op aarde was, zoals toen Paulus zei dat God: "*is gepredikt onder de heidenen*". Echter, als we beginnen, zullen we eerst iets zien dat klinkt alsof het zou kunnen worden toegepast op de Heer. Als Paulus zegt dat "*God is geopenbaard in het vlees*", komt dat overeen met de manier waarop de apostel Johannes de Here Jezus beschreef toen hij zei: "*Het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond*" (Johannes 1:14). Maar het is interessant om te leren dat het Griekse woord voor "wonen" hier de werkwoordsvorm is van het Griekse woord voor tabernakel. De tabernakel in het Oude Testament was een tent gemaakt van huid (Exodus 26:1,14.) En de heerlijkheid van God woonde daar in (Ex 40:34; 2 Sam 7:6). Toen de Heer hier was, was Hij een tent gemaakt van huid met de heerlijkheid van God daar binnenin - Hij heeft onder ons getabernakeld. Nu Hij weg is bent u een tent gemaakt van huid met de heerlijkheid van God daar binnenin! Paulus noemt ons fysieke lichaam: "*ons aardse huis dezese tabernakels*" (2 Kor. 5:1)., En zegt

dat het leven van Christus: "*in ons lichaam ... in ons sterfelijk vlees*" is (2 Kor 4:10,11). Toen Christus hier op aarde was, werd God geopenbaard in Zijn vlees, maar nu hij weg is, wordt Zijn leven geopenbaard in ons vlees. Als u niet zeker weet hoe God is geopenbaard in ons vlees, laten we de context lezen van de verklaring van Paulus dat God is: "*geopenbaard ... in ons sterfelijk vlees*". Als u leest wat hij over ons zegt, klinkt het dan niet alsof hij eigenlijk over Christus spreekt: "*2 Kor.4:8-9: 8 Als die in alles verdrukt worden (verontrust worden), doch niet benauwd; twijfelmoedig, doch niet mismoedig; 9 Vervolgd, doch niet daarin verlaten; nedergeworpen, doch niet verdorven;* Klinkt dat niet hetzelfde als toen de Heer zijn leven leefde, toen God geopenbaard werd in Zijn vlees? Heeft Hij God niet geopenbaard toen Hij leefde op die manier? Nu, als u op die manier leeft, wordt Hij geopenbaard in uw vlees. Geliefden, de Here zou niet menselijk zijn geweest als hij niet "verontrust" werd (Johannes 11:33, 12:27, 13:21), maar Hij openbaarde het leven van God toen Hij verontrust was "*doch niet benauwd*". Op dezelfde manier zou u niet menselijk zijn als u niet verontrust zou worden in uw leven, maar als u "verontrust wordt", en "niet wordt benauwd" dan openbaart u Christus! De Heer zou niet menselijk zijn geweest als Hij nooit "verbaasd en beangst" was geweest (Markus 14:33), maar Hij openbaarde het leven van God toen Hij "*twijfelmoedig, doch niet mismoedig*" was, en u openbaart Zijn leven als u het hetzelfde doet. Toen de Heer werd "vervolgd" was Hij in staat om het te dragen omdat hij wist dat hij "niet verlaten" was. Wanneer u onthoudt dat u niet verlaten zult worden als u vervolgd wordt, dan wordt God geopenbaard in uw vlees. Het woord "nedergebogen" betekent ontmoedigd of bedroefd worden, en de Heer zou niet menselijk zijn geweest als Hij zich nooit ontmoedigd of bedroefd had gevoeld (Jesaja 49:4, 5). Maar op zulke momenten herinnerde Hij zich de verzen zoals die van Psalm 42:6, 7: "*Wat buigt gij u neder, o mijn ziel! ... Hoop op God ... mijn ziel buigt zich neder in mij: daarom gedenk ik Uwer....*". Ook als u op God hoopt wanneer u zich ontmoedigt voelt, en Hem dan gedenkt in zulke moeilijke tijden, dan wordt God geopenbaard in uw vlees als u uw leven leeft zoals de Heer zijn leven leefde. In de context is dit wat Paulus bedoelde toen hij zei: "*.....opdat ook het leven van Jezus in ons sterfelijk vlees zou geopenbaard worden*". (2 Kor.4:11).

God is gerechtvaardigd in den Geest

Merk nu op dat onze tekst zegt dat God niet alleen geopenbaard is in het vlees, Hij werd ook "*gerechtvaardigd in de Geest*". De commentaren die zeggen dat dit over Christus op aarde gaat wijzen naar verzen zoals Mattheüs 3:16 om deze zin uit te leggen. De Heer werd echter niet gerechtvaardigd in de Geest toen Hij werd gedoopt, Hij werd geïdentificeerd door de Geest (Johannes 1:31-34). Dus "*gerechtvaardigd in de Geest*" past niet als we het toepassen op de Heer. Maar past het wel als we het toepassen op het Lichaam van Christus? Dus past "*gerechtvaardigd in de Geest*" niet als we het toepassen op de Heer. Maar past het als we het toepassen op het Lichaam van Christus? Waarom zou God op de één of andere manier gerechtvaardigd moeten worden? Wie zou er ooit aan denken dat God minder dan rechtvaardig was? Het antwoord is, veel mensen! Gedurende duizenden jaren dachten de mensen dat God onrechtvaardig was door zondaars te redden. Dat wil zeggen, gedurende duizenden jaren hebben mensen zich afgevraagd hoe een God van absolute heiligheid een zondaar als David, een man schuldig aan zowel overspel en moord, kon rechtvaardigen.

Maar zodra Paulus kenbaar maakte: "*dat Christus is gestorven voor onze zonden*" en opgewekt is (1 Kor. 15:3,4), en zodra de mensen begrepen dat God Christus voorstelde "*.....tot een verzoening, door het geloof in Zijn bloed.....*" (Rom 3:24,25), kon Paulus Zijn gerechtigheid verklaren:.....*opdat Hij rechtvaardig zij, en rechtvaardigende*

denegene, die uit het geloof van Jezus is" (vers Rom. 3:25,26). Omdat Christus voor onze zonden betaalde kon God zondaars rechtvaardigen en hoefde Hij ze niet door de achterdeur de hemel binnen laten sluipen als "de aanklager van onze broeders" even niet keek. Dus in de verborgenheid der godzaligheid werd God gerechtvaardigd om ons te redden omdat aan Zijn rechtvaardige eisen werd voldaan door het offer van Zijn Zoon. Maar wat bedoelde Paulus toen hij schreef: "*God is ... gerechtvaardigd in de Geest*"? Wat heeft de Geest te maken met het rechtvaardigen van de heiligheid van God in het redden van de zondaars? Wel, God kan niet worden gerechtvaardigd in de Wet in deze zaak, want de Wet zei: "*Wie den goddeloze rechtvaardigt, en den rechtvaardige verdoemt, zijn den HEERE een gruwel, ja, die beiden*" (Spreuken 17:15). De Wet zegt dat het een gruwel is om de rechtvaardigen te veroordelen en de goddelozen te rechtvaardigen en God kan niet worden gerechtvaardigd in het redden van zondaren als we onder een Wet als deze zijn. Maar in de Geest was Hij in staat om onze zonden op Christus te leggen, maakte Hem tot zonde (2 Kor. 5:21a), opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem. Dan, wanneer we het evangelie geloven, plaatst Hij de gerechtigheid van Christus op ons (2 Kor. 5:21b) en rechtvaardigt ons in Hem. Het was natuurlijk een verborgenheid dat God dit zou doen, maar dat is hoe God gerechtvaardigd is in de Geest als een onderdeel van de verborgenheid van godzaligheid!

God is gezien van de engelen

Vervolgens zegt Paulus dat God "*is gezien van de engelen*". Dit was nog een ander ding dat waar was betreffende de Heer toen Hij hier was, want als de engelen aan de herders konden omschrijven wat Hij aan had, moesten ze Hem gezien hebben (Lukas 2:11-13). De Heer werd ook "gezien van de engelen", toen Hij werd verleid door Satan, toen Zijn zweet, in de tuin, werd gelijk grote druppelen bloed (Lukas 22:43,44), (Mattheüs 4:11.), En toen Hij naar de hemel ging (Handelingen 1:9,10). Maar het was geen verborgenheid dat engelen de Heer zouden zien; om profetisch tot de Heer spreken; in Psalm 91:11 zegt God de Vader: "*Want Hij zal Zijn engelen van u bevelen, dat zij u bewaren in al uw wegen*". We weten dat hier over Christus wordt gesproken, want de Heer corrigeerde de duivel niet toen hij dit vers toepaste op Hem (Matth. 4:6,7). Het was dus geen geheim dat de Heer zou worden "gezien van de engelen", en toen Hij hier was konden deze waarnemingen geen onderdeel zijn van "de verborgenheid der godzaligheid". Maar het was een verborgenheid dat wij zouden worden gezien door de engelen! Het was immers een verborgenheid dat het Lichaam van Christus zelfs zou bestaan, dus het moest een verborgenheid zijn dat we door iemand gezien zouden worden! Als u zich afvraagt waarom engelen naar ons zouden willen kijken: deze heiligen waren altijd geïnteresseerd in het kijken naar Gods kinderen in Israël (Dan. 4:17). En nu kijken ze naar ons en Paulus vertelt ons waarom: "*Opdat nu, door de Gemeente, bekend gemaakt worde aan de overheden en de machten in den hemel de veelvuldige wijsheid Gods*"; (Ef. 3:10). De engelen wisten alles over de wijsheid van God betreffende Zijn plan voor de aarde. Ze wisten, uit de Oud Testamentische profetieën, hoe Hij van plan is om, door Israël, de aarde te gaan regeren in het koninkrijk der hemelen.

Maar de engelen wisten niets over de wijsheid van Gods plan om de hemel te regeren door het Lichaam van Christus, dus leren ze momenteel "door de kerk" dat de wijsheid van God vele plooiën of rimpels heeft, want het spreekt van een verborgenheid (Ef. 3:9), dat Paulus Gods "veelvuldige" wijsheid noemt (Ef. 3:10). Er is ook nog iets anders dat de engelen leren door naar ons te kijken. Ze leren de beginselen van regel en orde. Paulus vertelde de Korinthiërs: "*Laat alle dingen eerlijk en met orde geschieden*" (1 Kor. 14:40.) hij vertelde Titus om "*hetgeen nog ontbrak, voorts zoudt te recht brengen*" (Titus 1:5). En hij verblijdde zich om de

ordering van de Kolossenzen te zien (Kolossenzen 2:5). Maar Paulus was niet de enige die de orde "aanschouwde" in het Lichaam van Christus. Vrouwen krijgen de opdracht om het leiderschap van hun man te aanvaarden (1 Kor. 11:1-9) "om der engelen wil", die zouden kijken naar de vrouwen hun opdracht (1 Kor.11:10). Bovendien gaf Paulus Timothëus instructies over de orde van de geestelijke regel in de kerk (1 Tim. 5:17-20) en zei toen: " *Ik betuig voor.....de uitverkoren engelen, dat gij deze dingen onderhoudt,.....*" (1 Tim. 5:21). Er is een reden waarom de engelen letten op onze regel en orde. U ziet dat de engelen momenteel hun orders rechtstreeks van God krijgen, maar op een dag zullen ze, door ons, hun orders van God krijgen (1 Kor. 6:3). We zijn al over hen gesteld in Christus (Ef. 1: 22,23; 2:6), en op een dag zullen we 'heersen' over hen "in Hem" (2 Tim 2:12). Maar omdat we "een weinig minder werden gemaakt gemaakt dan de engelen" (Ps. 8:6), moeten de engelen leren om ons te gehoorzamen door het aanschouwen van onze orde. Als zelfs de Here Jezus moest leren om gehoorzaam te zijn aan de Romeinen, die Zijn leven namen (Johannes 10:18; Hebr. 5:7,8), om het simpele feit dat ze vertegenwoordigers van de regering waren en Hij onder hun heerschappij was, moeten engelen zeker leren om ons te gehoorzamen. De Heer moest deze gehoorzaamheid leren omdat Hij, in het verleden, nooit iemand gehoorzaam had moeten zijn, en de engelen moeten deze gehoorzaamheid leren omdat ze, in het verleden, nooit gehoorzaam moesten zijn aan ons.

Gezien van, niet onderwezen door

Natuurlijk, het leren van mensen is het tegenovergestelde van het functioneren van de engelen onder de Wet. Onder de Wet leerden de engelen niet Gods wijsheid, ze onderwezen het. Ten eerste leerden ze de Joden over de wijsheid van God door hen de Wet te geven (Handelingen 7:53), en daarna waren ze betrokken bij het spreken er over (Hebr. 2:2). Ik geloof dat ze betrokken waren bij het geven en het spreken van de Wet aan en tot de Joden op dezelfde manier zoals de Geest betrokken is bij het geven en het onderwijzen van de wijsheid van God aan ons (1 Kor. 2:13). Vandaag zijn de engelen niet betrokken bij het onderwijzen van Gods wijsheid aan ons. We zijn ons ervan bewust dat Joseph Smith beweerde dat een engel hem de boodschap leerde van het Mormonisme en dat de Islam beweert dat ook zij hun boodschap hebben ontvangen door de beschikking van engelen. Maar Paulus is heel duidelijk dat de engelen leren van de mensen in deze bedeling, ze onderwijzen de mensen niet. Dat is het waarom Paulus met vertrouwen kon verklaren: "*Doch al ware het ook, dat wij, of een engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt*" (Gal. 1:8). Paulus wist dat als een engel uit de hemel een boodschap predikte die afweek van zijn evangelie en dat hij één van de gevallen engelen uit de hemel moest zijn (2 Korinthiërs 11:14,15), een lid van de "*de geestelijke boosheden in de lucht*" waar Paulus ons elders voor waarschuwt (Ef. 6:12). Paulus kon er zeker van zijn dat God niet een engel zou sturen om meerdere waarheid te communiceren los van wat hij leerde, want hij wist dat God geen gebruikt maakte van engelen om de mensen te onderwijzen in de bedeling van genade. De engelen sloegen de Heer gade toen Hij hier op aarde was, maar nu Hij weg is, slaan ze ons gade. Ook zagen ze dat de Heer geboren werd (Lukas 2:11-13). Ze keken toe, en juichten vermoedelijk, toen de Heer werd verleid en de verleiding van de duivel overwon (Matth. 4:11), en ik geloof dat ze toekijken en juichen wanneer wij verleidingen weerstaan. Bovendien keken de engelen toe, menselijk gesproken, toen de Heer worstelde om gehoorzaamheid te leren door de beproevingen van Gethsemane (Hebr. 5:7,8), zodat Hij, een korte tijd later "gehoorzaam tot de dood" zou kunnen zijn (Fil. 2:8), en ze kijken naar ons als we worstelen om gehoorzaamheid te leren, zodat we door de beproevingen kunnen gaan waarvan Paulus zegt dat we daardoor "moeten" gaan (Handelingen 14:22). Deze heiligen keken ook naar de

Heer toen Hij opvoer naar de hemel en ze zullen eveneens kijken als wij: “worden opgenomen ... om de Heer tegemoet te gaan in de lucht” (1 Thess. 4:17).

Een spectaculaire show

Engelen kijken naar u , geliefden, en u voert als het ware een schouwspel op voor hen. In feite een spectaculaire show. Weet u nog wat Paulus zei over zichzelf en over zijn collega's in de bediening? “want wij zijn een schouwspel.....den engelen.....” (1Kor.4:9). Het woord "schouwspel" betekent een show, iets wat u kunt zien in een theater. Zie Handelingen 19:29 en 30 waar de Statenvertaling spreekt over “schouwplaats”. Wanneer we Paulus zijn beschrijving lezen van hoe hij een schouwspel is geworden voor de engelen, krijgen we een gevoel voor het soort schouwspel dat hij en zijn medewerkers opvoerden voor hen:

“1Kor.4:9-13: 9 Want ik acht, dat God ons, die de laatste apostelen zijn, ten toon heeft gesteld als tot den dood verwezen; want wij zijn een schouwspel geworden der wereld, en den engelen, en den mensen. 10 Wij zijn dwazen om Christus' wil, maar gij zijt wijzen in Christus; wij zijn zwakken, maar gij sterken; gij zijt heerlijken, maar wij verachten. 11 Tot op deze tegenwoordige ure lijden wij honger, en lijden wij dorst, en zijn naakt, en worden met vuisten geslagen, en hebben geen vaste woonplaats; 12 En arbeiden, werkende met onze eigen handen; wij worden gescholden, en wij zegenen; wij worden vervolgd, en wij verdragen; 13 Wij worden gelasterd, en wij bidden; wij zijn geworden als uitvaagsels der wereld en aller afschrapsel tot nu toe.

Zoals u kunt zien, voerden Paulus en zijn team een spectaculair schouwspel op van trouw en nederigheid voor de engelen, en dit is een schouwspel die u eveneens voor hen kunt opvoeren. Als u honger of dorst heeft of op een andere manier wordt geteisterd door het leven, maar u in dit alles nederig "arbeid" met uw eigen handen om in uw levensbehoeften te voorzien, en ook al bent u een kind van God, dan is dat nogal een schouwspel wanneer u “verguisd" wordt om Christus' wil, maar als reactie daarop er voor kiest om te zegenen, als u door de mensen wordt "belasterd" en, in plaats van uit te halen naar hen, u er voor kiest om hen te "vermanem" dat ze met God verzoend worden (I Kor. 5:20), dan voert u een spectaculair schouwspel op voor de engelen, een toegift op het schouwspel dat uw apostel gaf zoveel eeuwen geleden. Het is waar, de Heer Jezus werd ook gezien van de engelen en zette een hele show voor hen op toen Hij hier was. Maar nu Hij weg is, wordt God geopenbaard in uw vlees, en als u er naar zoekt om te leven zoals de Heer Jezus Christus zijn leven leefde, dan brengt u de grootste show op aarde.

De verborgenheid der godzaligheid

Een zaak van een persoonsverwisseling

Heeft u die gehoord over de 911 operator (telefonist) die op een dag een telefoontje beantwoordde van een hectisch klinkende man die eruit flapte: "Mijn vrouw is barende, en er is slechts één minuut tussen de weeën!". Dit horende vroeg de 911 operator: "Is dit haar eerste kind?". Waarop de man geërgerd antwoordde: "Nee, jij idioot, dit is haar echtgenoot!". Dit duidelijk geval van persoonsverwisseling is vergelijkbaar met wat u zult vinden als u de meeste Bijbel commentaren opent en de uitleg leest van de auteur over 1 Timotheüs 3:16: “En

buiten allen twijfel, de verborgenheid der godzaligheid is groot: God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in den Geest, is gezien van de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid". Elk commentaar dat ik ooit heb gezien identificeert ten onrechte het onderwerp van dit vers als de Heere Jezus Christus en het is gemakkelijk te begrijpen waarom. Immers, was God niet geopenbaard in het vlees van de Here Jezus toen Hij hier op aarde was?

Niet de Here Jezus

Maar zoals we zagen in de behandeling van dit vers komen de gegevens niet overeen met wat we weten wat waar is over de Zoon van God tijdens Zijn verblijf hier op aarde. Met dat in gedachten hebben we aangedragen dat Paulus het niet heeft over het fysieke lichaam van Christus, hij heeft het over Zijn geestelijk lichaam, "de kerk, die Zijn Lichaam is" (Ef. 1:22,23), en toonden we aan vanuit de Schrift dat vandaag de dag, in de bedeling van genade, God wordt geopenbaard in ons vlees (2 Kor. 4:10,11). Toen begonnen we aan te tonen hoe de details van dit vers veel beter passen bij het geestelijk lichaam van Christus dan dat ze passen bij Zijn fysiek lichaam. We zagen ook dat de toepassing van dit vers, in de context, ook beter bij de kerk past, want het vers komt aan het einde van een bespreking over de plaatselijke kerk (1Tim. 3:1-15), en de plaatselijke kerk is de zichtbare manifestatie van de kerk, die Zijn Lichaam is.

Gepredikt onder de heidenen

Als we onze aandacht nu richten op de resterende details van dit vers dan denk ik dat u het ermee eens bent dat: "*de verborgenheid der godzaligheid*" over ons gaat en niets te maken heeft met het aardse leven van Christus. Wanneer Paulus bijvoorbeeld zegt dat God: "*is gepredikt onder de heidenen*" is dat zeer zeker niet waar tijdens de Heer Zijn verblijf hier op aarde. In Romeinen 15:8 herinnert de apostel Paulus ons eraan dat "*Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis*" en dit komt overeen met hetgeen de Heer zei toen een Heiden Zijn hulp vroeg: "*Maar Hij, antwoordende, zeide: Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israëls*". (Matth. 15:24). Het komt ook overeen met wat de Heer zei toen Hij de twaalf apostelen uitzond om te prediken: "*5 Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden, en hun bevel gegeven, zeggende: Gij zult niet heengaan op den weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige stad der Samaritanen. 6 Maar gaat veel meer heen tot de verloren schapen van het huis Israëls*" (Matth.10:5-6). U weet wat dit betekent, ja toch? Het betekent dat wanneer Paulus zegt dat God: "*is gepredikt onder de heidenen*" hij niet kon spreken over de Heer of Zijn discipelen.

Een antwoord op een bezwaar

Soms, als we erop wijzen dat de Heer zei dat de twaalf uit de buurt van de Heidenen moesten blijven, herinneren de tegenstanders van de genade boodschap ons eraan dat later, tijdens de aardse bediening van de Heer, Hij hen heeft gezonden naar de Heidenen in de zogenaamde Grote Opdracht. En dat is waar, nadat de Heere was gestorven en weer was opgestaan gaf Hij de apostelen de opdracht zeggende: "*Gaat dan henen, onderwijst al de volken ...*" (Matth. 28:19). Markus citeert dat Hij heeft gezegd: "*Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen*" (Markus 16:15). Maar als iemand dit bezwaar aanvoert wanneer u deze dingen, over de exclusieve bediening van de Heer aan de besnijdenis, deelt, vraag dan of de twaalf ooit de Heidenen bereikt hebben. Als uw tegenstander beweert dat ze dat deden, vraag dan wat Handelingen 8:1 zegt: "*En er werd te dien dage een grote*

vervolging tegen de Gemeente, die te Jeruzalem was; en zij werden allen verstrooid door de landen van Judea en Samaria, behalve de apostelen". Hier zien we dat de twaalf apostelen nooit verder zijn gekomen dan Jeruzalem in de vervulling van hun opdracht om Hem te prediken aan alle creaturen, in alle naties, in de hele wereld. En het was niet omdat de twaalf te lui waren om het evangelie aan de wereld te verkondigen, of racistisch en onverdraagzaam waren jegens de Heidenen zoals sommige commentatoren dat hebben durven suggereren. De echte reden dat de twaalf achter bleven toen de rest van de koninkrijks kerk vluchtten voor de vervolging door Saulus van Tarsus was omdat ze dienden onder een strenge beperking.

Een apostolische handicap

Ziet u, toen de Heer de twaalf de opdracht gaf om het evangelie aan de Heidenen te verkondigen "*beginnende van Jeruzalem*" (Lukas 24:47), wisten ze dat ze niet naar de Heidenen konden gaan als de Joden in Jeruzalem niet geloofden. Ze herinnerden zich dat toen de Heidense vrouw de Heer om Zijn hulp vroeg, Hij antwoordde: "*Laat eerst de kinderen verzadigd worden; want het is niet betamelijk dat men het brood der kinderen neme, en den hondkens voor werpe*". Na deze woorden gehoord te hebben, wisten de twaalf iets dat de commentatoren, die hen bekritisieren, ofwel vergeten of nooit geweten hebben. Ze wisten dat het niet genoeg was om de kinderen Israëls te voeden in Jeruzalem met het brood van Gods Woord, ze wisten dat ze in de stad moesten blijven totdat Jeruzalem was gevuld met de kennis van God. Ze wisten dat het Gods plan was om de Heidenen te bereiken door middel van een verlost Israël (Jesaja 60:1-3.) (Jesaja 2:3) vanuit een basis, voor de bediening, die in eerste instantie in Jeruzalem moest worden opgericht.

Een Joods struikelblok

Echter, Jeruzalems verwerping van Christus en Zijn profeet Stefanus betekende dat de twaalf apostelen niet voorbij het struikelblok, van de weerstand van Jeruzalem, konden komen toen de leiders van die stad hardnekkig weigerden om Gods kanaal van zegen voor de Heidenen te worden. De enige keer dat één van de twaalf heeft gepredikt tot een Heiden was toen Petrus predikte tot Cornelius (Handelingen 10), en de enige reden dat God hem naar een Heiden stuurde was om de weg vrij te maken voor de bediening van Paulus onder de Heidenen, zoals Petrus later zelf getuigde (Handelingen 15:7-11). Maar krijg niet het idee dat Petrus predikte tot meer Heidenen. Er is daar geen verslag van in het boek Handelingen en we kunnen zeggen dat zelfs Petrus zijn brieven aan de Joden werden geschreven op de manier waarop hij zijn lezers vertelde om: "houdt uw wandel eerlijk onder de heidenen" (1 Petrus 2:12 vgl. 4:3). Bovendien is er geen schriftuurlijk bewijs dat één van de rest van de twaalf de Heidenen diende, en daar is een goede reden voor. Als één van hen, na de raad van Jeruzalem in Handelingen 15, tot Heidenen predikte, verbraken ze het akkoord dat zij met Paulus overeen waren gekomen toen ze zich verplichten om hem naar de Heidenen te laten gaan, terwijl zij hun bediening "tot de besnijdenis" beperkten (Gal. 2:9). Dit alles betekent dat God, in het verleden, niet werd "gepredikt onder de heidenen" door de Heer en Zijn apostelen. God zal natuurlijk wel onder de Heidenen worden gepredikt door de volgelingen van de Heer in Israël tijdens de Verdrukking, (Matth. 24:14). Maar hier is het belangrijk om te onthouden dat onze tekst spreekt over de verborgenheid der godzaligheid want het was geen geheim dat God in de gehele wereld zou worden gepredikt door de Joden (Jes. 27:6). Dus het "*gepredikt onder de heidenen*" gedeelte van de verborgenheid der godzaligheid kan geen verwijzing zijn naar de Heer of Zijn Joodse volgelingen in het verleden of in de komende eeuwen.

Gepredikt aan de Heidenen door de Kerk

Maar was het een verborgenheid dat God aan de Heidenen gepredikt zou worden door ons, leden van het Lichaam van Christus? Waarom dan? Het was een verborgenheid dat wij zouden bestaan, laat staan aan iedereen prediken. Niet verrassend, de Apostel Paulus was het eerste lid van het Lichaam van Christus om te prediken tot de Heidenen. Na het ingaan in de stad Antiochië, op zijn eerste apostolische reis, deed hij wat hij altijd deed en predikte tot de Joden in de plaatselijke synagoge (Handelingen 13:14-41). *“En als de Joden uitgegaan waren uit de synagoge, baden de heidenen, dat tegen den naasten sabbat hun dezelfde woorden zouden gesproken worden. En op den volgenden Sabbat kwam bijna de gehele stad samen, om het Woord Gods te horen”*(Hand.13:42 en 44). Toen de Joden hetgeen door Paulus werd gezegd tegenspraken wendde hij zich meteen tot de Heidenen (Handelingen 13:45,46). U ziet dat Paulus niet arbeidde onder hetzelfde apostolische handicap als de twaalf. De Heer had Paulus niet geboden om zijn bediening in Jeruzalem te beginnen en daar te blijven tot de stad op de knieën was gebracht. Het feit is dat, toen Paulus probeerde om de grote stad te vullen met de kennis van God, de Heer hem vertelde: *“Spoed u, en ga in der haast uit Jeruzalem; want zij zullen uw getuigenis van Mij niet aannemen”* (Handelingen 22:18). Ziet u het verschil? De twaalf konden Jeruzalem niet verlaten totdat de stad was bekeerd, maar Paulus werd verteld om de stad te verlaten, omdat Jeruzalem weigerde om bekeerd te worden. En door het hele boek Handelingen, als de Joden doof waren voor de prediking van Paulus, wendde hij zich tot de Heidenen. Dit alles betekent dat, wanneer onze tekst spreekt over hoe *“God is ... gepredikt onder de heidenen”* er gesproken wordt over hoe God aan de Heidenen werd gepredikt door de bediening van de Apostel Paulus, en door de bediening van de kerk die Zijn Lichaam sindsdien is, niet door de bediening van de Heer en Zijn apostelen. Door 1 Timotheüs 3:16 toe te schrijven aan de Here Jezus zelf is het ontkennen van één van de pijlers van de genade boodschap, die pijler zegt dat God werd gepredikt onder de Joden tijdens de aardse bediening van de Heer, en niet onder de Heidenen.

Is geloofd in de wereld

Als we verder lezen in onze tekst zegt Paulus dat God ook is: "geloofd in de wereld". Hier hebben we een verder bewijs dat de apostel de Here Jezus niet in gedachten had toen hij die woorden schreef. De Heer werd niet "geloofd in de wereld" tijdens Zijn eerste advent. Ziet u, Hij liep tegen hetzelfde Joodse struikelblok aan die de twaalf later ook tegenkwamen toen ze probeerden om de kennis van God aan de Heidenen te verkondigen, want *"Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen"* (Johannes 1:11). Maar werd God geloofd in de wereld door de bediening van de Apostel Paulus? Om daar achter te komen moeten we alleen overwegen wat Paulus de Kolossenzen vertelde over zijn evangelie: *“door het Woord der waarheid, namelijk des Evangelies; Hetwelk tot u gekomen is, gelijk ook in de gehele wereld,.....”* (Kol. 1:5,6). Begrijpt u dat? De twaalf werden gezonden naar "de gehele wereld" (Markus 16:15), maar alleen Paulus was in staat om de wereld te bereiken omdat hij niet hoefde te wachten op de bekering van Jeruzalem om de wereld buiten Jeruzalem te bereiken. Later, in dezelfde Kolossenzen brief, vertelde hij die heiligen dat zijn evangelie: "gepredikt is onder al de creature, die onder den hemel is" (Kol. 1:23). De twaalf waren gezonden: *"aan alle creaturen"* (Markus 16:15), maar alleen Paulus was in staat om elk schepsel te bereiken, omdat hij niet hoefde te wachten totdat de Joodse creaturen te Jeruzalem geloofden.

Het antwoord op ander bezwaar

Hier moeten we pauzeren om toe te voegen dat dit laatste vers het onderwerp voor velen bezwaarlijk is en naar voren is gebracht door veel Bijbel critici die allen protesteren dat Paulus onmogelijk het evangelie verkondigd kan hebben: "*onder al de creature, die onder den hemel is*" (Kol.1:23). Als we de woorden van Paulus overwegen in het kader van alles wat we hebben gezien in deze studie, begrijpen we dat hij alleen maar beweerde dat hij in staat was om het evangelie te verkondigen aan alle creaturen onder de hemel en niet alleen aan de Joodse creaturen onder de hemel te Jeruzalem. Omdat Paulus niet de Joodse creaturen in Jeruzalem met het Evangelie van God moest vullen alvorens te gaan naar de rest van de schepselen onder de hemel, de Heidenen, stelde dat hem in staat om te gaan waar geen apostel eerder was geweest. Op dezelfde manier, omdat Paulus niet hoefde te wachten tot het volk Israël was bekeerd om andere naties te bereiken, was hij ook in staat om te getuigen dat zijn evangelie: "*onder al de heidenen bekend is gemaakt*" (Rom. 16: 25,26). En omdat hij zich niet in bedwang hoefde te houden om naar de Heidenen te gaan toen de stad Jeruzalem weigerde te geloven, kon Paulus melden: "*zodat ik, van Jeruzalem af, en rondom, tot Illyrikum toe, het Evangelie van Christus vervuld heb*" (Rom 15:19). Dus het kan niet worden ontkend dat het door de bediening van de Apostel Paulus was dat God "geloofd werd in de wereld", en dat dit niet kon worden gezegd van de bediening van de Heer toen Hij hier op aarde was, toen de koppigheid van Gods uitverkoren volk de rest van de wereld er van weerhield om over Hem te horen.

Opgenomen in heerlijkheid

Tot slot beweert onze tekst dat God: "is opgenomen in heerlijkheid". Dit bijzondere facet van de verborgenheid der godzaligheid is een detail dat zou kunnen worden toegepast op de Here Jezus. Immers, zei Markus niet dat Hij: "*is opgenomen in den hemel, en is gezeten aan de rechter hand Gods*" (Markus 16:19). Maar nogmaals, we praten over de verborgenheid der godzaligheid in deze tekst. I Timotheüs 3:16 kan worden genoemd "De Biografie van het Lichaam van Christus". De hemelvaart van de Heer was geen verborgenheid, want het was duidelijk voorzegd in Psalm 68:19, een tekst die Paulus citeerde en toeschreef aan de Heer (Efeziërs 4: 7,8). Ook was het geen verborgenheid dat, na de hemelvaart van de Heer, Hij plaats zou nemen "aan de rechterhand van God," want David voorzegde, dat Hij deze eer zou krijgen, in een vers dat wordt geciteerd in het Nieuwe Testament en toegeschreven wordt aan Christus (Psalm 110:1 vergelijk met Handelingen 2:34; Hebr. 10:12,13). Dus het was geen verborgenheid dat God zou worden "*opgenomen in heerlijkheid*" in de persoon van de Here Jezus. Maar was het een verborgenheid dat God zou worden opgenomen in de heerlijkheid in ons? Sprekende over de Opname zegt onze apostel: "*Ziet, ik zeg u een verborgenheid*" (I Kor. 15:51). Dus als onze tekst zegt dat God "*is opgenomen in heerlijkheid*", volgens de verborgenheid der godzaligheid dan moet de tekst spreken over hoe God zal worden ontvangen in heerlijkheid in ons.

Dagen van het toekomstig verleden

Op dit moment denk u misschien, "Wacht even! Paulus gebruikt de verleden tijd in de beschrijving hoe God werd ontvangen in heerlijkheid. Dat moet een verwijzing naar Christus Zelf zijn omdat het Lichaam van Christus nog niet is opgenomen! Wat dat betreft worden alle details van 1 Timotheüs 3:16 genoemd in de verleden tijd en dat geeft aanleiding tot een aantal ernstige twijfels of de tekst over ons spreekt of over Christus. Dat wil zeggen: totdat we ons herinneren dat Paulus een profeet was, en de profeten spraken vaak over de toekomst in

de verleden tijd. Bijvoorbeeld, Jesaja gebruikte de verleden tijd bij het spreken van de toekomstige kruisiging van Christus: “.....*Hij is om onze overtredingen verwond..... Hij is afgesneden uit het land der levenden.... en Hij is met de overtreders geteld geweest....*” (Jesaja 53:5-12). Jesaja zag de gebeurtenissen van de kruisiging van onze Heer in een visioen, hij zag deze gebeurtenissen zo duidelijk alsof ze al hadden plaatsgevonden en dat maakte het mogelijk om de verleden tijd te gebruiken om ze te beschrijven. Hier zien we een voorbeeld van God die een soort God is die in Jesaja 46 : 9-10 zegt zoals Hij zou zijn: “*dat Ik God ben, en er is geen God meer, en er is niet gelijk Ik; Die van den beginne aan verkondigt het einde, en van ouds af die dingen, die nog niet geschied zijn; Die zegt: Mijn raad zal bestaan, en Ik zal al Mijn welbehagen doen*”. God ziet het einde vanaf het begin en toen Hij Zijn profeten het einde vanaf het begin toonde in profetische visioenen stelde dat hen in staat om het einde vanaf het begin te verklaren door de verleden tijd te gebruiken. Dit is waarom Paulus in onze tekst kon verklaren dat God "*is opgenomen in heerlijkheid*" in ons, hoewel deze Opname in de heerlijkheid nog niet heeft plaatsgevonden. De Heer weet dat Hij ons gaat opnemen, Hij weet dat zijn raad zal bestaan, en Hij zal al Zijn welbehagen doen in ons. Daarom zijn we in Zijn gedachten zo goed als opgenomen!

Een verheven positie

Dit is de reden waarom Paulus de verleden tijd gebruikt als hij zegt: “*En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus*” (Ef.2:6). Vele jaren geleden ontving deze schrijver een slimme Christelijke wenskaart die een woordspeling maakte op het oude gezegde: "blijf omhoog kijken". Op de voorkant van de kaart stond: "Blijf naar beneden te kijken ...". Na het overdenken van deze vreemde vermaning, opende ik de kaart om te kijken wat het verder had te zeggen: "... u zit met Christus in de hemelse gewesten". Prijs de Heer! We weten dat de Zoon van God Zijn plaats al heeft ingenomen aan de rechterhand van God en we weten dat want: "...*wij zijn leden Zijns lichaams, van Zijn vlees en van Zijn benen*" (Ef. 5:30), ook zijn wij gezeten in de hemelse gewesten in Hem.

Dit is het dus waarom Efeze 2:1-10 terecht wordt genoemd "De Biografie van de Gelovige", onze tekst in 1 Timotheüs 3:16 zou terecht genoemd kunnen worden "De Biografie van het Lichaam van Christus" een biografie op voorhand geschreven voordat de overgrote meerderheid van de leden van het Lichaam waren geboren, maar het is een biografie die nauwkeurig is in elk detail, want het is geschreven door Hem die het einde weet vanaf het begin! Voordat we onze studie over dit vers afsluiten moet ik vermelden dat de bevestiging van onze tekst dat "God is geopenbaard in het vlees" vaak wordt gebruikt als een bewijstekst voor de leer van de godheid van Christus. Dus wanneer we zeggen dat dit vers niet spreekt over Christus worden we vaak beschuldigd dat we de Bijbel beroven van een tekst die Zijn Godheid uitdraagt. Op deze beschuldiging reageren we door op te merken dat er tal van verzen zijn die de godheid van Christus bewijzen (Jes. 9:6; Johannes 1:14; 10:30; Kolossenzen 2:9, enz.), en door deze leer op te dringen, betreffende een vers dat niet past bij de beschrijving van de Heer, doet meer kwaad dan goed aan de kostelijke leer aangaande Zijn godheid.

En dus?

Dus wat gaat u doen met dit alles? Als u niet zeker bent, mag ik u er dan aan herinneren dat, als u God niet in uw vlees openbaart door te leven zoals de Heer leefde, u God dan, op de enige manier die Hij heeft, verhindert om Zichzelf te openbaren in de wereld in de bedeling van genade. Als u niet predikt tot de Heidenen, dan belemmert u Gods enige kanaal van

zegen voor de creaturen van de wereld. En als u uw leven niet leeft in het licht om te worden opgenomen in heerlijkheid dan moet u weten dat de apostel Paulus zelden melding maakt van de Opname zonder ons te vermanen om te leven met Zijn komst in het oog. Bijvoorbeeld: direct na een vermelding van "*de openbaring van onze Heere Jezus Christus*", spoorde Paulus de Korinthiërs aan: "*dat gij samengevoegd zijt in een zelfden zin*", en moedigde hen aan om al hun onderlinge geschillen terzijde te stellen (1 Kor. 1:7,10). Direct na een andere vermelding van de komst van de Heer (I Kor. 15:23) spoorde Paulus hen aan om: "Waakt op rechtvaardiglijk, en zondigt niet" (1 Kor. 15:34). En direct nadat de apostel ons zijn meest gedetailleerd verslag van de Opname geeft (I Thess. 4:13-17) vermaant hij ons: "*vertroost elkander met deze woorden*". (1 Thess.4:18). In de mate waarin u in staat bent om acht te geven op deze vermaningen, in die mate zal God zich openbaren in uw vlees, tot lof van Zijn heerlijkheid.